

Jouni
Tuomisto
pohtii
ilmaston-
muutosta

Tesso

3-4|2010

SOSIAALI- JA TERVEYSPOLIITTINEN AIKAKAUSLEHTI

Marjatta Bardyn lapsuus
Vangin perhe kaipaa tukea
THL tutkii homekouluja
Koulukodin oma rap
Vaatteita pyörätuoliin

Saarijärvellä aluehoitaja-malli toimii

TYÖ HALLINNASSA

Digitarina yhdistää nuoret ja vanhat Vantaalla

Vantaalla Vanhusten kotiapusäätiön Havurastin vanhukset ja Tikkurilan lukiolaiset tekevät tietokoneella digitarinoita. Havurastin asiakas **Maija-Liisa Partanen** esittelee ylpeänä digitarinaansa. Se kertoo rakkaasta koirasta, jonka kanssa he matkustelivat ympäri maailmaa. Ensimmäistä kertaa hän kykenee kertomaan asiasta ilman kyyneliä.

– Mietin alussa kovasti minkä otan aiheeksi. Sitten ajattelin Demiä, joka oli kaikkein ihanin ja nauravaisin koira, minkä tiedän. Tiesin miten tarina alkaisi ja loppuisi, Partanen sanoo.

Taustalla myhäilevät Tikkurilan lukion IB-linjalaiset **Saku Ruus** ja **Rohit Verma**. He ovat auttaneet Partasta toteuttamaan oman digitarinansa.

– Tämä kuuluu meidän kouluprojektiimme ja vapaaehtoistyöhön. Ensinnäkin teimme omat digitarinat. Minä kerroin, miten jalakapallo on vaikuttanut minun elämäni ja muuttanut minua, Verma kertoo.

Vanhukset uuden oppijoina

Digitarina on kaikille soveltuva ja helposti omaksuttava itseilmaisun muoto. Se on parin minuutin mittainen video, joka koostuu itse kirjoitetusta ja luetusta tekstistä sekä valokuvista.

– Tietokoneen ohjelmalla videoon saa liitettyä valokuvia ja kokemuksia. Tärkeää on, miten joku asia on vaikuttanut ihmisen elämään. Kertomukseen voi yhdistää teknologian, Verma selittää.

Alun perin digitarinoita on käytetty omien tarinoiden kertomiseen. Mielenterveysyhteisö Havurastissa menetelmää sovelletaan voimaantumiseen ja yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen vanhustyössä.

– Usein vanhuksista ajatellaan, että he elävät menneisyydessä. Meidän kokemuksemme on, että vanhusten tarinat ovat myös tässä päivässä ja tulevaisuudessa, projekti-koordinaattori **Mari Pyyhkälä** sanoo.

Digitarinoissa nuoret ja vanhukset tekevät tiivistä yhteistyötä. Vanhukset voivat

kertoa tarinan elämästään ja nuoret auttavat tietotekniikassa.

– Me etsimme uusia menetelmiä ja innovaatioita vanhustyöhön. Näemme vanhat ihmiset uuden oppijoina, joiden ei tarvitse pudota kelkasta. Vanhusten tekemisen ei tarvitse olla sukan kutomista, vaan ajan hermolla olemista yhteiskunnassa.

– Digitarina antaa jokaiselle jotakin. Toiset haluavat oppia uusia tietoteknisiä taitoja, osalle tärkeää on kirjoittaminen tai tarinan kertominen, kertoo Metropolian Medios-projektin projektipäällikkö **Saija Heinonen**.

Projektin aikana digitarinatyöpajoja järjestetään muun muassa koulujen opettajille, sosiaalialan työntekijöille ja kirjastojen henkilökunnalle.

Teksti PIRJA PELTOMÄKI
Kuva ANTERO AALTONEN

Kirjoittaja on helsinkiläinen toimittaja.

Lisätietoa: <http://medios.metropolia.fi>,
www.talentia.fi, www.vanhustenkotiapu.fi

Saku Ruus (vas.), Maija-Liisa Partanen ja Rohit Verma katselevat valokuvia, joista digitarina syntyi.